EBA/GL/2020/02

2 aprilie 2020

Ghid

referitor la moratoriile legislative și non-legislative aplicate plății împrumuturilor în contextul crizei COVID-19

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul ghidului

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010[1]. Conform articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a se conforma cu prezentul ghid.

2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate de supraveghere în cadrul Sistemului European de Supraveghere Financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care ghidurile se adresează în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. Conform articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze ghidului sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 3 iunie 2020. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2020/02”. Notificările trebuie trimise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.

4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiectul

5. Prezentul ghid specifică tratamentul prudențial al moratoriilor legislative și non-legislative aplicate plății împrumuturilor introduse ca răspuns la pandemia de COVID-19.

Domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică în relație cu aplicarea definiției stării de nerambursare în conformitate cu articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu clasificarea măsurilor de restructurare datorate dificultăților financiare în conformitate cu articolul 47b din regulamentul respectiv.

Destinatari

7. Prezentul ghid se adresează autorităților competente prevăzute la articolul 4 alineatul (2) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și instituțiilor de credit definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Definiții

8. Dacă nu se prevede altfel, termenii utilizați și definiți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au același înțeles în cuprinsul ghidului.

3. Punere în aplicare

Data aplicării

9. Prezentul ghid se aplică începând cu 02.04.2020.

4. Tratamentul moratoriilor de plăți

Criterii aplicabile moratoriilor generale de plăți

10. În sensul prezentului ghid, un moratoriu trebuie considerat ca fiind un moratoriu general de plăți în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

    (a) moratoriul se bazează pe legislația națională în vigoare (moratoriu legislativ) sau pe o inițiativă non-legislativă de exonerare de la plată luată de o instituție în cadrul unui sistem de moratoriu la nivelul unei industrii sau sector, convenit sau coordonat împreună cu sectorul bancar sau o parte importantă a acestuia, eventual în colaborare cu autoritățile publice, astfel încât participarea la moratoriu să fie deschisă și să fie luate măsuri similare de exonerare de la plată de către instituțiile de credit relevante în cadrul acestui sistem (moratoriu non-legislativ);

    (b) moratoriul se aplică unui grup mare de debitori predefiniți pe baza unor criterii generale, în cazul cărora toate criteriile de stabilire a domeniului de aplicare a moratoriului trebuie să permită unui debitor să beneficieze de moratoriu fără o evaluare prealabilă a bonității sale; printre exemplele de astfel de criterii se numără și clasa de expunere sau de subexpunere, sectorul industrial, gama de produse sau localizarea geografică. Domeniul de aplicare al moratoriului poate fi limitat doar la debitorii buni platnici care nu aveau dificultăți de plată înainte de aplicarea moratoriului, dar nu trebuie să se limiteze doar la debitorii care s-au confruntat cu dificultăți financiare înainte de izbucnirea epidemiei de COVID-19.

    (c) moratoriul are în vedere doar modificări ale graficului plăților, și anume prin suspendarea, amânarea sau reducerea plăților principalului, a dobânzilor sau a ratelor integrale pentru o perioadă limitată de timp predefinită; nu trebuie modificați alți termeni și condiții ai împrumuturilor, cum ar fi rata dobânzii;

    (d) moratoriul oferă aceleași condiții pentru modificarea graficului plăților pentru toate expunerile care fac obiectul moratoriului, chiar dacă aplicarea moratoriului nu este obligatorie pentru debitori;

    (e) moratoriul nu se aplică noilor contracte de împrumut acordate după data anunțării moratoriului;

    (f) moratoriul a fost lansat ca răspuns la pandemia de COVID-19 și a fost aplicat înainte de 30 iunie 2020. Acest termen poate fi însă revizuit în viitor, în funcție de evoluția situației curente în contextul pandemiei de COVID-19.

    Moratorii generale diferite privind plățile se pot aplica pentru diferite segmente generale de debitori sau expuneri .

Clasificarea în conformitate cu definiția măsurilor de restructurare datorate dificultăților financiare

11. În cazul în care un moratoriu general de plăți îndeplinește condițiile menționate la punctul 10 și se aplică tuturor expunerilor unei instituții care intră sub incidența moratoriului, aceste măsuri nu trebuie să modifice clasificarea expunerilor prin aplicarea definiției măsurilor de restructurare datorate dificultăților financiare de la articolul 47b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau să modifice modul de tratare a acestora sub formă de restructurare în regim de urgență, în conformitate cu articolul 178 alineatul (3) litera (d) din regulamentul respectiv. În consecință, aplicarea moratoriului general privind plățile nu trebuie să ducă, în sine, la reclasificarea expunerii ca restructurată în urma dificultăților financiare (fie performantă sau neperformantă), cu excepția cazului în care o expunere era deja clasificată ca atare în momentul aplicării moratoriului.

12. În cazul în care instituțiile acordă noi împrumuturi debitorilor care fac obiectul unui moratoriu general de plăți, aceasta nu duce automat la reclasificarea expunerilor ca restructurate în urma dificultăților financiare. Cu toate acestea, clasificarea trebuie luată în considerare de la caz la caz, în conformitate cu articolul 47b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Aplicarea definiției stării de nerambursare pentru expunerile care fac obiectul unor moratorii de plăți

13. În cazul în care un moratoriu general de plăți îndeplinește condițiile menționate la punctul 10, acesta trebuie tratat în conformitate cu punctele 16-18 din Ghidul ABE privind aplicarea definiției stării de nerambursare, emis în temeiul articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013[2]. În consecință, în sensul articolul 178 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în conformitate cu articolul 178 alineatul (2) litera (e) din respectivul regulament, instituțiile trebuie să numere zilele restante pe baza graficului de plăți revizuit, așa cum rezultă din aplicarea oricărui moratoriu. În mod similar, în sensul articolul 47a alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile trebuie să numere zilele restante pe baza graficului de plăți revizuit, așa cum rezultă din aplicarea oricărui moratoriu.

14. Pe toată durata moratoriului, instituțiile trebuie să evalueze eventuala improbabilitate de plată a debitorilor care fac obiectul moratoriului, în conformitate cu politicile și practicile care se aplică de obicei acestor evaluări, inclusiv în cazul în care acestea se bazează pe verificări automate ale indiciilor improbabilității de plată. În cazul în care se efectuează evaluări manuale ale debitorilor individuali, instituțiile trebuie să dea prioritate evaluării debitorilor în cazul cărora este foarte probabil ca efectele pandemiei de COVID-19 să se transforme în dificultăți financiare pe termen lung sau insolvență.

[2] EBA/GL/2016/07 din 28 septembrie 2016 privind aplicarea definiției stării de nerambursare de la articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, disponibil la adresa https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1597103/004d3356-a9dc-49d1-aab1-3591f4d42cbb/Final%20Report%20on%20Guidelines%20on%20default%20definition%20(EBA-GL-2016-07).pdf

15. La evaluarea improbabilității de plată a debitorilor individuali după încheierea aplicării moratoriilor menționate la punctul 10, instituțiile trebuie să dea prioritate evaluării următoarelor cazuri:

    (a) atunci când debitorii se confruntă cu întârzieri de plată la scurt timp după încheierea moratoriului;

    (b) atunci când sunt aplicate măsuri de restructurare datorate dificultăților financiare la scurt timp după încheierea moratoriului.

16. Instituțiile trebuie să efectueze evaluarea improbabilității de plată pe baza celui mai recent grafic al plăților, așa cum rezultă din aplicarea moratoriului general de plăți. În cazul în care debitorul beneficiază de măsuri suplimentare de asistență instituite de autorități publice ca răspuns la pandemia de COVID-19 care îi pot afecta bonitatea, acestea trebuie luate în considerare în evaluarea improbabilității de plată. Cu toate acestea, orice formă de diminuare a riscului de credit, cum ar fi garanțiile oferite instituțiilor de către terți, nu trebuie să scutească instituțiile să evalueze eventuala improbabilitate de plată a debitorului sau să afecteze rezultatele unei astfel de evaluări.

Documentare și notificări

17. În cazul în care instituțiile aplică un moratoriu general de plăți non-legislativ, acestea trebuie să notifice autoritățile lor naționale competente în acest sens și să furnizeze toate informațiile de mai jos:

    (a) data de la care aplică moratoriul;

    (b) criteriile de selecție pentru expunerile care fac obiectul unui moratoriu, așa cum sunt menționate la punctul 10(b);

    (c) numărul de debitori și cuantumul expunerii din domeniul de aplicare al moratoriului;

    (d) condițiile oferite pe baza moratoriului, inclusiv durata lui;

    (e) repartizarea debitorilor și a expunerilor din domeniul de aplicare al moratoriului, pe clase de rating (sau o măsurare echivalentă a riscului) utilizate în scopul raportării interne.

18. Autoritățile naționale competente trebuie să notifice ABE cu privire la orice recurgere la moratorii generale de plăți în jurisdicțiile lor și să furnizeze pentru fiecare moratoriu toate informațiile de mai jos:

    (a) dacă este un moratoriu legislativ sau non-legislativ;

(b) în cazul unui moratoriu legislativ, dacă este obligatoriu pentru instituții sau, în cazul în care nu este obligatoriu, dacă instituțiile sunt încurajate în mod public, prin diverse metode, să utilizeze moratoriul;

(c) în cazul unui moratoriu non-legislativ, amploarea utilizării moratoriului de către sectorul bancar în jurisdicția proprie;

(d) data de la care se aplică moratoriul;

(e) criteriile de selecție pentru expunerile care fac obiectul unui moratoriu, astfel cum sunt menționate la punctul 10(b);

(f) condițiile oferite pe baza moratoriului, inclusiv durata acestuia.

19. Instituțiile trebuie să colecteze și să aibă disponibile imediat cel puțin toate informațiile de mai jos:

(a) date clare de identificare a expunerilor sau a debitorilor cărora li s-a adresat moratoriul;

(b) date clare de identificare a expunerilor sau a debitorilor cărora li s-a aplicat moratoriul;

(c) sumele care au fost suspendate, amânate sau reduse în urma aplicării moratoriului;

(d) orice pierdere economică rezultată din aplicarea moratoriului asupra expunerilor individuale și cheltuielile de depreciere aferente.